

Vöröslámpás Spinoza ház

NÉZNIVALÓ

Zavarba ejtő szöveget vittek színre a Spinoza házban: Josephine Müntzenbacher *Egy kis bécsi kurva* emlékezési című, 19. század végi könyve egy nyílt, naiv és szinte már emberföltött mértékben kéjsóvár lány története. Több mint négyszáz oldalon semmi másról nincs szó, mint a kéjről; nincs az ágy- (pince-, konyha-, park-, asztal-, bordó-, kapualj-, kupé-, pad-stb.) jeleneteknek tessék-lássék föl- vagy átvezetésük, jószíval semmi, csak a kendőzetlen, tomboló szex és közben a mámorban tobzó, mocskos beszéd.

Mondják, a fordítás olyan, mint a menyecske: ha szép, nem hű, ha hű, nem szép. Nem tudom, igaz-e ez erre a Tandori-fordításra, mindenesetre a remek, sűrű és precíz, mégis könnyed, élesen skiccelt alakokkal teli szöveg nemcsak az ösztön diktálta örököknek enged szabad folyást, hanem a humornak is. Pepi, az egyes szám első személyben mesélő főhős lány hétéves kora óta nem törtézteti magát: a fivéreivel kezd, aztán jön min-

A dialógusokban kimondanak mindent, de a finom, ötletes rendezéssel izléses marad az előadás

den szembejövő jöttment, később az apja is, majd idővel szinte egész Bécs. A kis Pepiből idővel nagy kurva lesz. Sok jelenetet, számot (numerát) túlzásnak érzek, hihetetlennek tűnik a kis lány állandó kéjvágya, mintha az olvasó miatt lenne csak.

A darab néhány jelenetet világit föl Pepi életéből. A dialógusokban nincs sok lacafacázás, kimondanak mindent, de az egyszerű, finom és ötletes rendezéssel izléses marad az előadás, a játék sokszor ellene megy a szövegnek, így teremtve egyensúlyt.

A bemutatót láttam, talán a színpadon is lehetett egy kis zavartság, mert az első, papás-mamás jelentben volt egy kis bicak, de aztán magabiztos és jó volt az előadás. A Pepit alakító Novák Angela az egyetlen amatőr színész. A transzszexuális előadó-

művészből szerencsére hiányzott a nevetséges harsány önmutogatás, hogy „akkor én most nagyon kifejezem, milyen is vagyok”. Visszafogottan, izgalmasan játszott, minden a helyén volt. Hangja, mint a mutató fiúké. Németh Orsolya, Szöllösi Zoltán és Tamási Zoltán minimál eszközzel, pontosan alakít karakteres figurákat. Berki Mónika az egyetlen, aki lendületesen kijátszik minden kis részletet, de ezzel korántsem vesz az előadás az egységéből. Stubnya Béla komótosan, viccesen játszik, a jobban az a – talán bordélyban zajló – jelenete tetszett az előadásnak, amelyikben kivénhedt lovaskiképzőként meglovagoltatja az egyik lányt. „Le a sarok, föl a fej!” – vezényel. Ez a szöveg éppen nincs benne a könyvben, de attól még nagyon jó a hosszú vágta.

Kovács Gergely

1900 (póntek) *Egy kis bécsi kurva*
Írta: Josephine Müntzenbacher. Fordította: Tandori Dezső. R. Lippai Krisztina. Sz: Novák Angela, Németh Orsolya, Berki Mónika, Stubnya Béla, Szöllösi Zoltán, Tamási Zoltán. Budapest, Spinoza ház (VII, Dob u. 15.)